

عنوان مقاله:

بررسی رویکرد یادگیری معکوس بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مطالعات نوین در علوم انسانی، علوم تربیتی، حقوق و مطالعات اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

صبری پی سپار - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه پیام نور مرکز خوی، خوی، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی رویکرد یادگیری معکوس بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان است. رهیافت یادگیری معکوس به معنای آن است که دانش آموزان به گونه ای طراحی میشود که به جای اینکه اطلاعات مورد نیاز به صورت مستقیم به دانش آموزان ارائه شود، ابتدا برای دانش آموزان سوال های پرسیده شده طراحی شود، سپس دانش آموزان باید به دنبال پاسخ درست به این سوالات بگردند تا بتوانند به مسئله برسند. در این رویکرد، دانش آموزان ابتدا باید به عنوان یک مشترک در کار یادگیری کار کنند و پیشرفت خود را با کلاس به عنوان یک شاخص برای موفقیت بسنجند، یادگیری معکوس (Reverse Learning)، یک رویکرد یادگیری است که در آن فرایند یادگیری به صورتی صورت می گیرد که در آن دانش آموخته به صورت شناخت مفاهیم برای حل مسئله یا وظیفه شناسی مشخص می شود و سپس برای حل آن، مفاهیم و دانش های مورد نیاز برای حل آن به صورت ناخودآگاه از طریق روش های بهینه سازی، فراگیری نظارت شده یا یادگیری تقویتی از داده های موجود استخراج می شود. سپس این دانش ها به شکل یک مدل یا سیستم قابل اجرا در سیستم های مشابه را با طی کردن مراحل مشابه با یادگیری معکوس رفع کرد. بنابراین اهمیت و ضرورت پرداختن به این موضوع بسیار زیاد می باشد. بررسی رویکرد یادگیری معکوس، و همچنین بررسی عملکردهای آن و راهبردهای نوین از اهداف این پژوهش است. در ادامه ی این پژوهش به بررسی شیوع و علت این رویکرد در پیشرفت تحصیلی پرداخته می شود و همچنین روش های نوین و قدیم و حتی روشهای تایید نشده ی پیشگیری و حل مسائل جهت برطرف سازی این پیشرفت تحصیلی بیان می شود و مورد بررسی و مقایسه قرار می گیرند.

کلمات کلیدی:

یادگیری، یادگیری معکوس، حل مسئله، دانش آموزان، پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1722756>

